

יונדב קפלוון

רַעַד הָעֶפְרוֹן

שירים 2011-2020

מוסד ביאליק • ירושלים

איזה אומץ מוזר

עמק בתוך המחצית השנייה
ועדין רעד העפרון
חג במעגליו
מעל צהרו של דף חדש

צִלְלִים שֶׁל סוּף הַיּוֹם
מְהַלְכִים עַל פְּנֵי הַנֵּיִר
בוֹדְקִים אֶת עֲמִירוֹתוֹ
בְּאַרְשֵׁת שֶׁל יוֹדְעֵי דָבָר

בְּאֵיזָה אֲמִץ מוֹזֵר הַגִּיחוּ
אֲמִי, אֱלֹהִים, גִּבֹּר, יְרוּשָׁלַיִם
וְאַחֲרֵיהֶן אֱלֹהֵי הַמַּתְאִימוֹת יוֹתֵר לְמַחְצֵית הַשְּׁנֵיָה
רַק, לְאֵט, שׁוֹב, עֲדִין

וְלוֹ עֵמֶד לִי הַזְמַן הַיִּתִּי מִשְׁחִיל עוֹד
כָּל מָה שְׁבוּכָה אָדָם אֶל תְּרַמִּילוֹ
מֵהָר לְפָנָי שֶׁתַּעֲלֶם סְפִינָתוֹ
תְּפִלַּת עֲרֵבִית, חֲבוּק מִסִּכּוֹן, עֲלֵבוֹן הַחוּף

וְכָל אוֹתָהּ שְׁעָה
נָח עַל קַרְקַע הַיָּם אֶלְמַג אֱלִים.
מְפָכָה, רוֹמְזו לְעֲצָמוֹ סִימָן,
וּמִתְכוּנָן

חסידי מורזיץ

הם שרים.
רנה בין אנחות.
זרוע (560890) מדמינת חומה,
אחות קטנה,
סכה פרוצה,
ובאגרוף קמוץ, לפי הקצב, מסתערת
עורת אל עבר השמים – –

הם שרים ורגליהם רוקעות
מתחת לשלחן הצחר
מופז-האור.
רוקעות אני-מאמין נוסף
אל קרב כל אדמות העולם הרועדות

הם שרים וככה שוכחים לרגע
את הנגון
האחד, המר
עד שיאספו לאט אל חיקו – –

עמק המצלבה

בְּאֶפְלוּלִית הַמְּנַהֵרָה
גִּיר, נֶגֶן הַדִּידֶגְ'רִידוּ
(כְּלִי אוֹסְטְרָלִי, שְׁנֵי מָטָר,
שִׁבְרֵי דְרוֹר וְאַנְקוֹת,
צְחוֹק חָף
וְקוֹל עֲנוֹת)

בְּצִנָּה שֶׁל אֲמִצֵּעַ מְרִץ
פּוֹעָה כִּיּוֹלֶדֶת
אֲבֵל גֶּבֶר!
גּוֹף מְזִיעַ חֲרוּת
עֲבוֹר חוֹלְפֵי הַמְּנַהֲרוֹת
הַסְּבִים בְּעִגּוּלָם

בְּקִצָּה הַגֶּן מְאֲזִינָה
חֲרוּשֵׁת קִמְטִים
חוֹמַת הַמְּנֹזֵר;
מְאֲזִינָה וְחוֹזָה בְּיֶשׁוּ
הַמּוֹרֵר מְצֻלְבוֹ
וְשֵׁב לְהֵלֶךְ כְּאַחַר הָאָדָם

הִיא מִתְחַנֵּנֶת
אֶל הַשַּׁחֵק הַמְּרֻקָן:
תִּנְגְּנִי וְאַהֲיָה תָן
אוֹ לְמִצְעָר
נֶקֶב אֶפֶל
בְּקִצָּה הַדִּידֶגְ'רִידוּ